

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobkyně

Úslava Bioenergie a.s., IČ 49789937
Doudlevecká 1711/63, 301 00 Plzeň
zastoupený JUDr. Ing. Pavlem Cinkem, LL. M., MBA,
advokátem se sídlem Veleslavínova 33, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému

Ministerstvo životního prostředí,
se sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2022, č. j. MZP/2022/520/508

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí České inspekce životního prostředí (dále jen „ČIŽP“ nebo „Inspekce“), kterým bylo rozhodnuto o tom, že žalobkyně je vinna tím, že jako kontrolovaná osoba nesplnila povinnost podle ust. § 10 odst. 2 kontrolního řádu tím, že nevytvořila kontrolujícímu podmínky pro výkon kontroly a neumožnila kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených kontrolním řádem. Konkrétně dne 16. 2. 2018 od cca 8:30 do 9:30 hod nedovolila inspektorům ČIŽP vstoupit do provozu Bioplynové stanice Střížov (dále jen „BPS“) a znemožnila tak zjištění stavu provozování zařízení ke dni 16. 02. 2018 v rámci kontroly zaměřené na provoz BSP, čímž spáchala přestupek podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu, za který jí byla uložena dle ust. § 15 odst. 2 kontrolního řádu pokuta ve výši 50 000,- Kč.

II.
Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobkyně předně namítala, že se inspektoři ČIŽP dostavili ke kontrole žalobkyně již v ranních hodinách, kdy byli ze strany přítomných osob požádáni, aby vyčkali v kanceláři BPS na příjezd oprávněné osoby. Inspektoři byli následně Ing. T. telefonicky požádáni, aby vyčkali na příchod osoby oprávněné k provádění cizích osob po areálu žalobkyně, jelikož Ing. Mgr. J. V. byl v danou chvíli u lékaře ve Spáleném Poříčí a Ing. P. N. byl přítomen jiné kontrole státních orgánů, kdy pouze tyto dvě osoby jsou oprávněné provádět po areálu třetí osoby. Inspektorům tedy bylo sděleno, že budou muset s ohledem na předpisy týkající se bezpečnosti práce počkat delší dobu, když se v objektu žalobkyně nalézají zařízení, která vyžadují zachovávání vysokých požadavků na bezpečnost osob pohybujících se po areálu. Bezpečnostní předpisy objektu tedy vylučují možnost volného pohybu třetích osob po areálu, bez účasti osoby k tomu proškolené. Žalobkyně pak s ohledem na tyto skutečnosti žádala o upuštění od uložené pokuty v plném rozsahu.
3. Nutnost přítomnosti oprávněné osoby vyplývá z interních nařízení žalobkyně, které již žalobkyně navrhla a předložila k důkazu. S tímto důkazním návrhem se však rozhodující orgány nevypořádaly. Dle názoru žalobkyně pak nelze bez dalšího, byť se jedná o kontrolující orgán, pustit tento do objektu BPS Střížov, aniž by byla zajištěna jeho bezpečnost. Žalobkyně v žalobě k důkazu označila *dokumentaci k BOZP*.
4. Žalobkyně dále opětovně uvedla, že v době zahájení kontroly nebylo v jejích možnostech zajistit okamžitou přítomnost osoby, která je oprávněna k provádění cizích osob po areálu bioplynové stanice Střížov. Inspektorům ovšem nebylo nikým sděleno, že by se tentýž den kontrola nemohla uskutečnit. Žalobkyně k danému navrhla provést k důkazu výsledky Ing. N., Ing. V. a Ing. T. Inspekce ani žalovaný však svědky nevyslechli.
5. Rozhodnutí a řízení předcházející jeho vydání trpí vadami, neboť přestupek je v napadeném rozhodnutí nejasně vymezen, kdy v rozhodnutí rozhodující orgán pouze stroze konstatuje, že žalobkyně nedovolila či neumožnila inspektorům vstoupit do provozovny bioplynové stanice, aniž by se však jakkoli vypořádal s logickými argumenty žalobkyně, či svá tvrzení podložil listinnými důkazy a dále rozhodující orgány neprovedly žalobkyní navržené důkazy, kdy z daného je dle názoru žalobkyně zcela zřejmé, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné.
6. Z předmětného řízení, které předcházelo podání žaloby, je zřejmé, že se správní orgány vůbec nezabývaly při stanovení výše pokuty okolnostmi daného případu, které jsou natolik významné intenzity, že v daném případě bylo na místě zcela upustit od uložení pokuty a uložit pouze napomenutí, když ustanovení § 15 odst. 2 kontrolního řádu tomuto nebrání.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

7. Žalobkyně dále uvedla, že má za to, že její požadavek, aby se kontroly mohla účastnit kontrolovaná osoba, vyplývá z ust. § 9 písm. e) kontrolního řádu ve spojení se specifiky kontrolovaného areálu. Dále žalobkyně odkázala na ustanovení § 9 písm. b) kontrolního řádu, dle kterého je povinností kontrolujícího šetřit práva a oprávněné zájmy kontrolovaného, povinné osoby a třetích osob. Z uvedeného ustanovení je pak zřejmé, že pokud na straně žalobkyně objektivně existuje povinnost dodržet v případě vstupu cizích osob do objektu bezpečnostní pravidla spočívající v tom, že tyto osoby se mohou po areálu pohybovat pouze v doprovodu osoby k tomu oprávněné, kdy v opačném případě by se jednalo o porušení bezpečnostních pravidel, které by naopak bylo sankcionováno ze strany inspekce práce kontrolující dodržování bezpečnostních pravidel, je povinností kontrolního orgánu šetřit práva a oprávněné zájmy kontrolované osoby, tedy vyčkat příjezdu osoby oprávněné k provádění cizích osob po areálu.
8. Dle názoru žalobkyně by stačilo, kdyby kontrolní osoba vyrozuměla žalobkyni o provedení kontroly s několikahodinovým předstihem a to s odkazem na zásadu vstřícnosti dle § 4 odst. 1 správního řádu, viz komentářová literatura k ustanovení § 7 kontrolního řádu: „*Ačkoliv to není v komentovaném ustanovení výslovně uvedeno, pokud to nebrání účelu výkonu kontroly, měl by kontrolující vlastníku nebo uživateli těchto prostor předem oznámit využití tohoto oprávnění, a to i s ohledem na zmíněnou povinnost kontrolujícího šetřit práva a oprávněné zájmy těchto osob. Zmíněné informování může sloužit i k tomu, aby byla zajištěna faktická možnost vstupu do kontrolovaných prostor, protože jak bude uvedeno dále, kontrolující nemá žádné donucovací prostředky k vynucení realizace tohoto oprávnění.*“
9. Žalovaný ani nepřihlédl k tomu, za jakým účelem byla kontrola prováděna. Kontrola totiž byla prováděna osobami z oddělení ochrany ovzduší, kdy však v danou dobu nemohlo hrozit žádné riziko zanedbání povinností žalobkyně (z komínů se „nevalil“ žádný dým a podobně), tudíž nebyl důvod trvat na okamžité kontrole a tuto neohlásit dopředu či vyjít žalobkyni vstříc a posečkat. Navíc při opakované kontrole se kontrola zabývala pouze správností dokumentace a neprováděla žádná měření či kontrolní analýzy a podobně.
10. V daném případě bylo žalovaným rozhodnuto nepřiměřeně, když dle informací žalobkyně se v první řadě v těchto případech ukládají napomenutí. Žalobkyně se nikdy dříve žádného takového přestupku nedopustila a navíc okolnosti, které k tomu žalobkyni vedly, jsou zcela pochopitelné a odůvodněné. Tím byla rovněž porušena zásada legitimního očekávání žalobkyně a zásada rovnosti. (viz. rozhodnutí NSS ,sp. zn. 6 Ads 88/2006 ze dne 21. 7. 2009)
11. Žalobkyně má dále za to, že účelem uložené sankce má být především náprava pachatele. Pokud pak žalobkyně bezodkladně další týden kontaktovala ČIŽP ohledně možnosti uskutečnit kontrolu, je zřejmé, že uložení sankce není třeba a žalobkyně si je zcela vědoma svých povinností bez nutnosti ukládání pokut, tedy je zřejmé, že správní orgán při uložení pokuty nesledoval primárně to, aby došlo k nápravě žalobkyně, nýbrž sledoval účel či zájem jiný, a to v rozporu se zásadami volnosti správního uvážení.
12. Žalobkyně se dále domnívá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné (viz rozsudek NSS č.j. 4 As 51/2007) a to z toho důvodu, že z něj není zcela zřejmé, jakými úvahami se správní orgán řídil při ukládání pokuty právě ve výši 50.000,- Kč, když ČIŽP prezentovaná úvaha o výši sankce nerespektuje přezkoumatelným způsobem všechny skutečnosti a okolnosti případu.
13. Orgán prvního stupně pouze stroze konstatoval výši zisku žalobkyně za předchozí období let 2014 - 2016 s tím, že konstatoval, že žalobkyně zcela zmařila kontrolu ke dni 16. 2. 2018, již se však vůbec nezabýval faktem, že zisk za období roku 2016 je zásadním způsobem nižší, než za období předchozí, kdy tento činil pouze 394.000,- Kč. Je tedy zřejmé, že tato pokuta může být pro žalobkyni likvidační a žalobkyně nebude následně schopna dostát svým závazkům. Orgán

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

prvního stupně vůbec nevzal v potaz, že žalobkyně má závazky po splatnosti v nemalé výši, stejně jako eviduje pohledávky po splatnosti.

14. Ke zmaření této kontroly došlo částečně z důvodu na straně kontrolujícího orgánu, který odmítal vyčkat příchodu oprávněné osoby, nikoli tedy ze strany žalobkyně. Napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné, neboť úvahy orgánu prvního stupně i žalovaného, kterými se řídily při ukládání výše pokuty, nejsou ničím podložené či nejsou pravdivé.
15. Uložená pokuta je rovněž v rozporu s dobrými mravy, když je z výše uvedeného zřejmé, že žalobkyně pouze plnila své povinnosti související s předpisy o bezpečnosti práce, kdy byla ze strany kontrolujícího orgánu naopak nucena dopustit se protiprávního jednání tím, že tuto kontrolu bezodkladně umožní bez účasti osoby k tomu zmocněné.
16. Žalobkyně dále navrhl, aby, pokud bude shledáno porušení její povinnosti, byla žalobkyni uložená pokuta soudem snížena na co nejnížší částku, příp. aby bylo od uložení této pokuty zcela upuštěno, a to především s ohledem na to, že pokuta je zcela neadekvátní a likvidační.
17. Naopak způsob řešení a postoj ČÍŽP se jeví vůči žalobkyni jako šikanózní a především v rozporu s ustanovením § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky, kdy žalobkyně jakožto obviněná za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila, což splnila.
18. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Dále uvedl, že žalobkyně opakuje v rámci žalobních bodů důvody, které ji údajně objektivně bránily umožnit inspektorům ČÍŽP provedení kontroly jí provozované bioplynové stanice Střížkov. K souvisejícím otázkám se žalovaný podrobně vyjádřil v rámci žalobou napadeného rozhodnutí, proto odkázal na jeho obsah.
19. Důvody, pro které žalobkyně dle svého tvrzení nebyla schopna dostát povinnostem kontrolované osoby, se žalovaný zabýval podrobně v obsahu napadeného rozhodnutí, přičemž tyto neshledal důvodnými. Činila-li žalobkyně v průběhu řízení konkrétní důkazní návrhy, pak tyto měly směřovat k prokázání skutkových okolností případu, které nebyly v řízení spornými, ČÍŽP související tvrzení žalobkyně ohledně důvodů jeho postupu nijak nezpochybnila, přičemž tak důkazy stran těchto důvodů byly shledány nadbytečnými. Spornou žalobkyně činí toliko právní kvalifikaci jejího jednání, která je však výsledkem interpretace a aplikace právních norem, nikoli předmětem dokazování.
20. Dlužno dodat, že požadavkem žalobkyně nebylo odložení kontroly o „pár desítek minut“, jak žalobkyně uvádí, ale odložení kontroly na jiný den. Inspektoři se v místě kontroly zdržovali po dobu jedné hodiny, přičemž žalobkyně po celou tuto dobu nebyla schopna osobu oprávněnou a způsobilou k součinnosti s kontrolní skupinou zajistit.
21. Z hlediska právní kvalifikace jednání žalobkyně je podstatné, že povinnosti kontrolované osoby jsou formulovány jako kogentní a nepodmíněné, přičemž odpovědnost za jejich porušení je odpovědností objektivní. Jednání žalobkyně bylo jednoznačně v rozporu s výše zmíněnými pravidly kontrolního řádu. Důvody, pro které žalobkyně odmítla vstup kontrolujících do provozu bioplynové stanice, a odepřela potřebnou součinnost v rámci kontroly, nelze považovat za mimořádné provozní okolnosti, které by žalobkyně neměla být schopna bez zásadních průtahů odstranit. Kupříkladu důvody, pro které nemohl být poskytnut kontrolní skupině adekvátní doprovod, vybízejí k otázce, jak by žalobkyně řešila eventuální mimořádnou provozní situaci v provozu Střížkov, má-li k dispozici jediného zaměstnance způsobilého pohybovat se po provozu stanice, který je povinen sledovat elektronicky současně další provozy, a to bez zajištění jeho zastupitelnosti. Je však nicméně podstatné, že žalobkyní uváděné důvody nelze považovat za skutečnosti, které by byly způsobilé založit důvody pro liberaci žalobkyně.

22. Co se týká údajné nepřiměřenosti uloženého správního trestu co do druhu a výše, pak žalovaný názor žalobkyně nesdílí. V případě porušení povinností kontrolované osoby dle kontrolního řádu jsou pravidelně ukládány správní tresty v podobě pokuty, a to ve výši odpovídající případu žalobkyně. Ostatně rovněž Městský soud v Praze již v rámci soudní kontroly přezkoumával řadu rozhodnutí žalovaného, z jejichž obsahu je výše uvedené zřejmé. Žalobkyně sama ohledně odlišnosti postupů žalovaného v jiných věcech žádné důkazy nepředkládá.
23. Žalovaný dále nesdílí názor žalobkyně ohledně likvidačního účinku uloženého správního trestu. Veřejná sbírka listin žalobkyně vedená příslušným rejstříkovým soudem obsahuje rovněž výroční zprávu za rok 2020. Ta mj. uvádí, že tržby žalobkyně za uvedené období dosáhly úrovně 51,8 mil. Kč a zisk po zdanění výše 3,3 mil. Kč. Za této situace nemůže pokuta uložená v řadu desetitisek Kč být sama o sobě pro žalobkyni likvidační.

III.

Posouzení žaloby

24. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházeje přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“). Soud rozhodl o věci bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť ani žalobkyně ani žalovaný se k možnosti takového postupu ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřili, a má se tedy za to, že s takovým postupem souhlasí.

25. Prvostupňové rozhodnutí uvádí:

„Obviněný v podaném odporu uvádí, že z jeho strany nebylo provedení kontroly dne 16. 02. 2018 odmítnuto, nýbrž že bylo sděleno, že inspektoři ČIŽP budou muset počkat „delší dobu.“ K tomu ČIŽP konstatuje, že dle kontrolního řádu není účast kontrolované osoby při kontrole nutná, kontrolující má dle ustanovení § 9 písm. e) povinnost umožnit kontrolované osobě účastnit se kontrolních úkonů při výkonu kontroly na místě. Z komunikace, která proběhla při kontrole dne 16. 12. 2018 mezi panem Ing. T. a panem Ing. N., však jasně vyplynulo, že se pan Mgr. Ing. V. ke kontrole bezodkladně nedostaví. Jak je uvedeno výše, byl zde uveden abstraktní časový údaj „delší dobu,“ ze kterého není možné poznat konkrétní čas. Dle názoru ČIŽP nic nebránilo v provedení kontroly provozu BPS Strážov pouze za přítomnosti obsluhy BPS, tj. povinné osoby. ČIŽP má dostatečné zkušenosti s kontrolou obdobných zařízení, které proběhly pouze za přítomnosti obsluhy BPS. Provoz bioplynové stanice nevyžaduje trvalý dohled obsluhy na velínu. Dle projektové dokumentace bioplynové stanice Strážov ze 06/2009 (část F3 – Technologické zařízení BPS, zpracovatel Ing. J. V., Ing. J. V.) se na str. 14 v kapitole 2.1.5 uvádí, že je vyžadována obsluha v průměru 3-4 hodiny denně a provoz lze sledovat dálkově bez nutnosti ručního zásahu včetně automatického odesílání chybových hlášení např. na mobilní telefon. Obsluze BPS tudíž kromě příkazu nadřízeného nic nebránilo v tom, aby inspektorům ČIŽP umožnila provedení kontroly v areálu BPS.

Pro vyloučení rizikových situací inspektoři ČIŽP každoročně absolvují školení BOZP. Není možné interními předpisy podmínit provádění kontrol za přítomnosti omezeného počtu osob, v daném případě pouze předsedy dozorcí rady a místopředsedy představenstva. Připuštěním této možnosti by bylo možné v extrémním případě kontroly prakticky vyloučit. Naopak obsluha bioplynové stanice musí být náležitě poučena pro případ pohybu cizích osob v areálu, nejedná se jen o kontrolní orgány, ale i o servis apod. Diskutabilní je tvrzení obviněného, že bez přítomnosti uvedených osob by v případě zranění inspektorů byl vystaven likvidační pokutě. Dle našeho názoru by obsluha bioplynové stanice, která se denně pohybuje v provozovně a samostatně ovládá její chod, měla zajistit bezpečnost kontrolujících na stejné úrovni jako předseda dozorcí rady.“

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

„ČIŽP vyhodnotila projednávaný přestupek jako závažný, neboť požadavek na odložení kontroly byl v rozporu s právním řádem. Kontrolovaná osoba má ze zákona povinnost vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění a poskytovat k tomu potřebnou součinnost (ustanovení § 10 odst. 2 kontrolního řádu). V tomto případě účel kontroly směřoval zejména ke zjištění aktuálního a přesného stavu na místě samém z hlediska dodržování právních předpisů o ochraně ovzduší a rozhodnutí vydaných na jejich základě.

V důsledku jednání obviněného je tento účel zcela zmařen. Kontrola měla být provedena dne 16. 2. 2018, ale zástupce provozovatele Ing. Mgr. J. V. ČIŽP sdělil, že kontrola může být provedena až 23. 2. 2018, tedy až za 7 dní. Neumožněním provedení kontroly získal obviněný dostatek času, aby mohl odstranit případné závady v areálu BPS Strážov. Za 7 dní lze například odstranit závady v provozní evidenci, stavu kogeneračních jednotek, netěsnosti jednotlivých částí zařízení, porušování provozního řádu atd. Rovněž nebylo možné zkontrolovat, zda nedochází u obviněného k úniku nebezpečných a závadných látek do okolního prostředí, v potaz finanční situaci a velikost kontrolované osoby.

Jedná se o malý podnik (mikropodnik), který zaměstnává celkem 3 osoby. Společnost podle výroční zprávy uveřejněné na infoportále justice.cz vykázala v roce 2014 zisk 2,5 mil. Kč, v roce 2015 zisk 4,9 mil. Kč, v roce 2016 zisk 394. tis. Kč, v roce 2017 zisk 3,2 mil. Kč, v roce 2018 ztrátu 1 mil. Kč a v roce 2019 zisk 7,3 mil. Kč. Kontrolovaná osoba byla mimo rok 2018 ve sledovaných letech (2014 – 2019) pokaždé v zisku. V kontextu vykázaných zisků nelze uloženou pokutu ve výši 50 000 Kč považovat za likvidační.

Jako polehčující okolnost při stanovení výše pokuty ČIŽP bere důvody, z jakých nebyly některé osoby v době provádění kontroly k dispozici. Ing. V. byl prokazatelně u lékaře. Ing. N. se účastnil kontroly prováděné Státním zemědělským intervenčním fondem ve společnosti LUKRENA a.s., tj. v jiného než kontrolovaného subjektu. Vzhledem k tomu, že se nejednalo o paralelní kontrolu prováděnou jiným státním orgánem, nelze uplatnit zásadu dle § 8 odst. 1 správního řádu, neboť není reálné koordinovat kontroly ve společnostech, které mají shodného člena představenstva. ČIŽP uznala důvody, pro které se výše uvedené osoby nemohly zúčastnit výkonu kontroly, avšak i přes objektivní důvody nepřítomnosti těchto osob nemohlo být toto důvodem odepření výkonu kontroly. Kontrola mohla proběhnout i za jejich nepřítomnosti. Navzdory výše uvedenému ČIŽP při stanovení výše pokuty toto zohlednila jako polehčující okolnost.“

26. Podle § 7 kontrolního řádu, kontrolující je v souvislosti s výkonem kontroly oprávněn vstupovat do staveb, dopravních prostředků, na pozemky a do dalších prostor s výjimkou obydlí, jež vlastní nebo užívá kontrolovaná osoba anebo jinak přímo souvisí s výkonem a předmětem kontroly, je-li to nezbytné k výkonu kontroly. Do obydlí je kontrolující oprávněn vstoupit jen tehdy, je-li obydlí užívané k podnikání nebo provozování jiné hospodářské činnosti nebo v případě, kdy se mají prostřednictvím kontroly odstranit pochybnosti o tom, zda je obydlí užívané k těmto účelům a nelze-li dosáhnout splnění účelu kontroly jinak. Vlastníci nebo uživatelé těchto prostor jsou povinni kontrolujícímu vstup umožnit.
27. Podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu, kontrolovaná osoba je povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost a podat ve lhůtě určené kontrolujícím písemnou zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou, pokud o to kontrolující požádá.
28. Podle § 9 odst. písm. b) a e) kontrolního řádu kontrolující je v souvislosti s výkonem kontroly povinen šetřit práva a oprávněné zájmy kontrolované osoby, povinné osoby a třetí osoby, a umožnit kontrolované osobě účastnit se kontrolních úkonů při výkonu kontroly na místě, nebrání-li to splnění účelu nebo provedení kontroly.

29. Dle ust. § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“), *právnícká osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila.*
30. Z ust. § 7 a § 10 odst. 2 kontrolního řádu jednoznačně vyplývá, že žalobkyně byla povinná umožnit kontrolujícím osobám vstup do prostor bioplynové stanice Strážkov a dále vytvořit podmínky pro výkon kontroly a to bez předchozího upozornění. Žalobkyně se odvolává na komentář k ust. § 7, ve kterém je však uvedené, že kontrola se ohlašuje dopředu, pouze *pokud to nebrání účelu výkonu kontroly.* Z rozhodnutí vyplývá, že účelem kontroly bylo zjištění dodržování právních předpisů při provozování bioplynové stanice, na které by se mohla žalobkyně připravit, pokud by byla kontrola ohlášena, a kontrolu tak zmařit. Nelze proto hovořit o porušení zásady vstřícnosti ani práv žalobkyně dle ust. § 9 písm. b) a e) kontrolního řádu, pokud nebyla žalobkyně dopředu o kontrole vyrozuměna. Rovněž tak kontrolující osoby přítomnosti žalobkyně nebo jejího zástupce nijak nebránily a prokázaly vstřícnost tím, že čekaly na oprávněné osoby cca 1 hodinu.
31. Mezi stranami nebylo sporu o tom, že kontrola naplánovaná na určitou dobu z důvodů na straně žalobkyně neproběhla. Není sporu ani o důvodech nepřítomnosti Ing. Mgr. J. V. a Ing. P. N. Proto nebyl jejich výslech ani výslech Ing. T. potřebný. Ze stejných důvodů neprovedl jejich výslech ani soud. S ohledem na objektivní odpovědnost právnícké osoby za spáchání přestupku je závěr o spáchání přestupku zcela správný, rovněž tak jeho vymezení v rozhodnutí ČIŽP a žalobní námitky v tomto směru nedůvodné.
32. Sporná byla pouze otázka, nakolik mohla žalobkyně dané kontrole bránit a kontrolující osoby do prostor bioplynové stanice nepustit.
33. Žalobkyně ve své žalobě opakovaně namítá, že kontrolu nemařila, pouze byli inspektoři požádáni, aby vyčkali delší dobu, jelikož jediné dvě osoby, které byly s odkazem na bezpečnostní předpisy žalobkyně oprávněny provádět po areálu třetí osoby, byly Ing. Mgr. J. V. a Ing. P. N., které se nemohly dostavit. Žalobkyně z toho dovozuje, že s ohledem na tuto skutečnost nedošlo ke spáchání přestupku spočívající v neposkytnutí součinnosti.
34. Soud předně uvádí, že tato skutečnost (provozní situace bioplynové stanice a nutnost vyčkat na osobu oprávněnou provázet kontrolující osoby po stanici), by mohla představovat liberační důvod ve smyslu ust. § 21 odst. 1 přestupkového zákona a správní orgány se jí měly zabývat a také se jí zabýval.
35. Inspekce ve svém prvostupňovém rozhodnutí k této skutečnosti uvedla:

„Dle názoru ČIŽP nic nebránilo v provedení kontroly provozu BPS Strážkov pouze za přítomnosti obsluhy BPS, tj. povinné osoby. ČIŽP má dostatečné zkušenosti s kontrolou obdobných zařízení, které proběhly pouze za přítomnosti obsluhy BPS. Provoz bioplynové stanice nevyžaduje trvalý dohled obsluhy na velínu. Dle projektové dokumentace bioplynové stanice Strážkov ze 06/2009 (část F3 – Technologické zařízení BPS, zpracovatel Ing. J. V., Ing. J. V.) se na str. 14 v kapitole 2.1.5 uvádí, že je vyžadována obsluha v průměru 3-4 hodiny denně a provoz lze sledovat dálkově bez nutnosti ručního zásahu včetně automatického odesílání chybových hlášení např. na mobilní telefon. Obsluze BPS tudíž kromě příkazu nadřízeného nic nebránilo v tom, aby inspektorům ČIŽP umožnila provedení kontroly v areálu BPS. Pro vyloučení rizikových situací inspektoři ČIŽP každoročně absolvují školení BOZP. Není možné interními předpisy podmínit provádění kontrol za přítomnosti omezeného počtu osob, v daném případě pouze předsedy dozorcí rady a místopředsedy představenstva. Připuštěním této možnosti by bylo možné v extrémním případě kontroly prakticky vyloučit. Naopak obsluha bioplynové stanice musí být náležitě poučena pro případ pohybu cizích osob v areálu, nejedná se jen o kontrolní orgány, ale i o servis apod. Diskutabilní je tvrzení obviněného, že bez přítomnosti

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

uvedených osob by v případě zranění inspektorů byl vystaven likvidační pokutě. Dle našeho názoru by obsluha bioplynové stanice, která se denně pohybuje v provozovně a samostatně ovládá její chod, měla zajistit bezpečnost kontrolujících na stejné úrovni jako předseda dozorčí rady.“

36. Žalobkyně s touto argumentací v odvolání ani v žalobě nepolemizovala, pouze zopakovala, že *bez přítomnosti uvedené osoby nelze z bezpečnostních důvodů vpustit cizí osoby do areálu, a to včetně kontrolu provádějících inspektorů.*
37. Žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že nesporně důvod odmítnutí součinnosti při kontrole (omluvitelné důvody na straně Ing. V. a Ing. N., které byly hodnoceny jako polehčující okolnost), na druhou stranu tuto skutečnost nezhodnotil, jako liberační důvod.
38. Ze shora uvedeného je tak zřejmé, že se správní orgány touto skutečností zabývaly a jako liberační důvod ji nevyhodnotily. Žalobkyně s tímto závěrem sice nesouhlasila, ani v žalobě však neuvedla, ze kterých konkrétních dokumentů, resp. ze kterých konkrétních ustanovení vyplývá, že pouze tyto dvě shora jmenované osoby byly oprávněny provádět po areálu třetí osoby, které se nemohly bez doprovodu těchto osob po areálu BPS pohybovat. Není úlohou soudu za žalobkyni domýšlet její argumentaci a zdůvodňovat ji konkrétními ustanoveními konkrétně označených dokumentů, ze kterých vyplývají žalobkyní tvrzené skutečnosti, tedy skutečnost, že inspektory nemohla provést obsluha BPS, jak uvedly správní orgány, ale pouze předseda dozorčí rady a místopředseda představenstva žalobkyně. Soud proto považuje toto tvrzení za účelový a nepodložený konstrukt žalobkyně a žalobní námitku za nedůvodnou a souhlasí se žalovaným, že žalobkyně součinnost ve smyslu ust. § 10 odst. 2 kontrolního řádu neposkytla, čímž se dopustila přestupku.
39. Obdobně považuje za nedůvodnou námitku namítající nedostatečně zjištěný skutkový stav věci (neprovedení výslechů svědků), jelikož žalovaný se s touto námitkou ve svém rozhodnutí vyrovnal, když uvedl, že uznává důvod, pro který se shora jmenované osoby nemohly v době kontroly dostavit. Skutečnost, zda žalobkyně chtěla umožnit kontrolu později téhož dne nebo až jiný den, není dle soudu relevantní. Jak bylo uvedeno shora, kontrola byla naplánovaná na konkrétní hodinu a bylo povinností žalobkyně ji v tento čas umožnit.
40. Soud neshledal důvodnými ani námitky brojící do uložené sankce, kterou shledal adekvátní a zcela přiměřenou, a proto nevyhověl návrhu žalobkyně na její moderaci. Soud připomíná, že ukládání sankcí je předmětem správního uvážení, které podléhá kontrole soudu jen potud, pokud překračuje zákonné meze. Soud má za to, že k tomu v případě žalobkyně nedošlo. Správní orgány postupovaly zcela v intencích zákona a druh i výši sankce zcela dostatečně odůvodnily. Soud proto v dalším odkazuje na odůvodnění rozhodnutí ČIŽP a rozhodnutí žalovaného. K zcela nekonkrétní námitce, že dle informací žalobkyně se v první řadě v těchto případech ukládají napomenutí, se soud nemůže nijak vyjádřit a považuje ji tedy také za nedůvodnou.
41. Soud nicméně dodává, že souhlasí se žalobkyní, že účelem uložené sankce je především náprava pachatele a nikoliv vynucení konkrétní kontroly a věří, že i díky uložené sankci bude žalobkyně příště postupovat jinak.
42. Soud má i s ohledem na shora uvedené za to, že rozhodnutí žalovaného se vypořádalo se všemi námitkami žalobkyně a je dostatečně odůvodněné. Námitka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného potažmo rozhodnutí ČIŽP je tak rovněž nedůvodná.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

43. Jelikož městský soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
44. O nákladech řízení městský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož žalobce neměl ve věci úspěch, nevzniklo mu právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, která měla ve věci plný úspěch, potom nevznikly náklady převyšující náklady běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. srpna 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu